

» рихъ. Безъ имама единъ много хубава
» майка. Та е тукъ у чебачъ ми на,
» бишъ іа . . . »

То извади тогива малкій портретъ,
кого-то беше zelo като излези отъ пе-
щера-тъ. Той бѣше добръ заключенъ
въ единъ капѣкъ отъ червенъ кожъ. О-
кално-то дѣте не бѣше го виждало
никоги на дневна-та свѣтлина. Ласкави-
на-та и красота-та му го зачудихъ.
Свѣтлина-та на драгоцѣнни-тѣ каманье,
кои-то бѣхъ около портрета, засаѣпа-
ваше зрѣніе-то му.

» Кой прави свѣтлинѣ-тъ у къ-
» щѣ-тъ ти? « рече дѣте-то. И като
показа слезице-то. » Молиѣта кажи ми,
» кой е онзи, що запаали снова красно
» свѣтило, кое-то е отгорѣ позлатено и
» свѣтло, и разсѣва телкози свѣтлинѣ?
» Безъ немогъ да го съзираму, защото
» твърдѣ много вѣвери. Оно е кое-то ве-